

Závěr

Dnešek, doba neznámá

Jestliže jsme začali kapitolou Pravěk doba neznámá, zakončeme tuto knihu podobně. Pravěk je pro nás dobou neznámou, protože nám k němu chybí dostatek podkladů, dnešek je pro nás dobou neznámou, protože nám chybí určitý časový odstup na zhodnocení všech materiálů, které k dispozici máme.

Tuto učebnici dopisují roku 2005, a tak nám od konce let osmdesátých uběhlo nějakých šestnáct roků. Je to doba, za kterou by člověk stačil vyrůst v zamilovaného či učenlivého středoškoláka, ale zároveň doba, která nám stále ještě nestačí na to, abychom objektivně mohli prohlédnout její základní tajemství. Přesto bych chtěl alespoň telegraficky pár věcí nastínit.

V těch posledních několika letech jsme si prožili pár skandálů, jakými byl např. rozvod prince Charlese s princeznou Dianou či aféra okolo Billa Clintona a jeho milé stážistky Moniky Lewinské v Bílém domě. Jedny noviny předháněly druhé, aby získaly tu nejexkluzivnější perličku z jejich soukromí. Toho nebude asi nikdy dost, vždyť se stačí podívat i na skandály které se dějí okolo naší vlády. Pro nás je Grossova vládní krize současností, ale jednou se o tom budou psát dějiny stejně tak jako třeba o těžkém roce volby našeho nového prezidenta, když toto místo opustil náš první český prezident (po česko-slovenském rozdělení) - Václav Havel. Tenkrát jsme se dokonce znovu učili už trochu zapomenuté slovo „interregnum“ (mezivládi), protože se nového kandidáta nějakou dobu nedařilo zvolit. Pak přišel Václav II. (tedy pardon, v českých zemích už VI. ☺).

Na druhé straně jsme zažili i několik významných úmrtí, za všechny asi musíme připomenout úmrtí Papeže Jana Pavla II., matky Terezy či už podruhé zmíněné princezny Diany a nekorunovaného vítěze Studené války Ronalda Reagana. Na úmrtí nejhledanějšího zločince světa Usámy bin Ládina si asi ještě budeme muset počkat. A tak mě tu napadá připomínka, že se po roce 1989 dostala hodně do centra dění Asie. Všechno začalo Bushovou válkou v Perském zálivu od roku 1990 (operace Pouští bouře) na podporu Kuvajtu proti Saddámu Husajnovi, pokračovalo to útokem Afghánců na Centrum světového obchodu a ekonomiky 11. září 2001 a pro naši dobu skončilo opětovným vyřizováním účtů s hrozbou, za kterým stál Husajnův Irák. Saddáma se sice podařilo „odstranit“, ale i nadále existují další nelidské režimy, jako například v severní Koreji či na Kubě a v nedalekém Bělorusku, nebo muslimské země vyznávající jiný pohled na lidská práva a lidskou důstojnost (Sýrie, Irák a mnoho dalších).

Dalo by se mluvit o asijských katastrofách v souvislosti s vlnou Tsunami z konce roku 2004 nebo snad o záplavách u nás v letech 1997 a 2002. Pokud by snad někomu připadalo, že zde zmiňuji až příliš mnoho negativních událostí, budiž snad uspokojen tím, že se v devadesátých letech dobudoval tunel pod kanálem La Manche, že se dost posunul sondážní průzkum rudé planety Mars, že společnost MICROSOFT v čele s nejbohatším mužem naší planety Billem Gatesem vydala několik verzí nového operačního systému WINDOWS, že roku 1993 vzniká naše „matička“ Evropská unie, do které jsme vstoupili s rokem 2004, pět let po našem přistoupení k NATO a snad také, že rokem 2000 dějiny světa neskončili, jak mnozí z nás Pozemšťanů předpovídali. Na druhé straně se však procento katastrof zvyšuje a lidé si uvědomují čím dál víc, že se bezpečí v dnešním světě hledá velice nesnadno. Co s tím...?